

Jacek Przeniosło, Anna Żurowska, Roman Rybicki, Andrzej Iciek, Jerzy Grodnicki, Andrzej Jagodziński

Kraków. Kościół św. Piotra i Pawła

Informator Archeologiczny : badania 9, 286-287

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRAKOW
Kościół św. Piotra i Pawła

Instytut Historii Kultury
Materialnej PAN
w Warszawie

Badania prowadzili dr Jacek Przeniosło, mgr Anna Żurowska, mgr Roman Rybicki /IHKM/, mgr Andrzej Iciek, mgr inż. Jerzy Grodnicki, mgr Andrzej Jagodziński /PPG/. Finansował P.P.PKZ Oddział w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Kościół z XVI/XVII w.

Badania archeologiczno-geofizyczne związane były z zakrojoną na szeroką skalę rewaloryzacją zabytków Krakowa. Podjęto je w celu rozpoznania niezinventaryzowanych dotychczas elementów architektury, posiadonych poniżej posadzki kościoła w nawie głównej, w transepcie, przed wejściem głównym oraz na dziedzińcu przykościelnym od północnej strony.

Podstawowe pomiary geofizyczne wykonane zostały przez pracowników PPG w Warszawie, a interpretację i opracowanie wyników końcowych oraz uzupełniające pomiary wykonał zespół z IHKM PAN.

Prace geofizyczne wykonano kilkoma metodami ze względu na szczególnie złożony i trudny charakter badań, przede wszystkim we wnętrzu kościoła. Zastosowano więc następujące metody geofizyczne:

- elektrooporową /zmiennoprądową i stałoprądową/
- sejsmiczno-dynamiczną
- grawimetryczną.

Zastosowanie tych metod pozwoliło uzyskać większą liczbę informacji wzajemnie się weryfikujących, niezbędnych do prawidłowego rozpoznania badanego obiektu.

W wyniku przeprowadzonych badań uzyskano rozpoznanie ośrodka pod posadzką nawy głównej i transeptu. Stwierdzono, na podstawie anomalii geofizycznych, zarejestrowanych nad znanymi komorami, że w obrębie badanej przestrzeni nie ma tego typu obiektów poza zinventaryzowanymi.

Interesujące wyniki uzyskano na przedłużeniu filarów podtrzymujących kopułę kościoła. Wykryte tu zarysy konstrukcji zostały naniesione na plan kościoła.

W transepcie zaobserwowano również przerwę w masywie wydzielonej konstrukcji, charakteryzującą się niską opornością i zmniejszonymi właściwościami sprężystymi, które mogą być związane z przerwą w konstrukcji lub jej zniszczeniem /albo rozluźnieniem/. Anomalię tego typu zarejestrowano również na zewnątrz kościoła po północnej stronie.

Badania przeprowadzone przed wejściem głównym potwierdziły istnienie znanych uprzednio krypt grobowych oraz pozwoliły założyć przypuszczenie, że przy murze południowym może znajdować się również krypta rysująca się na jednym z profilów.

Badania dziedzińca po północnej stronie kościoła umożliwiły powiązanie odkrytych uprzednio fragmentów murów z zabudową istniejącą tu przed budową kościoła.

Na podkreślenie zasługuje zastosowanie bogatej metodyki i obszernego zakresu prac geofizycznych wykonanych zarówno we wnętrzu kościoła jak i w jego otoczeniu.

KRAKÓW - KAZIMIERZ
ul. Skałeczna
Wykop I

patrz
wczesne średniowiecze

KRAKÓW
ul. Skałeczna 15 /ogród/
Skałka - wykop IV

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadził mgr Jacek Rejniak pod kierunkiem dr Kazimierza Radwańskiego. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Piąty sezon badań. Warstwy nowożytny.

Podczas ziemnych prac instalacyjnych w ogrodzie klasztornym przy Skałce, przeprowadzono badania ratownicze. Wykop przebiegał od ul. Piekarskiej ku północy, łącząc się z wykopem na ul. Skałecznej. W czterech punktach wykopu uchwycono calec; w części północnej - w postaci gliny i częściowo skały wapiennej /głębokość calca 1,05 - 3,03 m/. Nawarstwienia zalegające nad calcem zawierały materiał przemieszany, głównie nowożytny. Od strony ul. Piekarskiej uchwycono fragment obronnego muru kazimierzowskiego, przebiegającego równolegle z wykopem w kierunku północ-południe. Mur występował na głębokości około 50 cm, bezpośrednio pod warstwą humusu.

Wymienione badania stanowią ważny przyczynek do studiów nad odtworzeniem pierwotnej topografii tej części Krakowa /miasto Kazimierz/, a szczególnie układu i rozległości izolowanego zrzębu skalnego pierwotnego wzgórza Skałki.